

1. Η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα στερεά απόβλητα που εναποτίθενται στον σκουπιδότοπο του Castelliri (Frosinone) (Ιταλία) αξιοποιούνται ή διατίθενται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι ικανές να βλάψουν το περιβάλλον, καθώς και μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κάτοχος των αποβλήτων που εναποτίθενται στον σκουπιδότοπο αυτό να τα παραδίδει σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής αποβλήτων ή σε επιχείρηση που πραγματοποιεί τις εργασίες που αναφέρονται στα παραρτήματα II Α ή II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, ή να εξασφαλίζει ο ίδιος την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 8 της οδηγίας αυτής.

2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305 της 7.12.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-383/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Διαχείριση των αποβλήτων — Χώροι διάθεσης απορριμμάτων του Rodano — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ που τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ — Άρθρα 4 και 8)

(2004/C 262/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-383/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 24 Οκτωβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντίνιδης και R. Amogosi) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον Μ. Fiorilli), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gilmann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι τα απόβλητα που εναποτίθε-

νται στους χώρους διάθεσης απορριμμάτων του Rodano (Μιλάνο) (Ιταλία) αξιοποιούνται ή διατίθενται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι ικανές να βλάψουν το περιβάλλον και μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες διατάξεις ώστε ο κάτοχος των αποβλήτων που εναποτίθενται στους εν λόγω χώρους διάθεσης απορριμμάτων να τα παραδίδει σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής αποβλήτων ή σε επιχείρηση που πραγματοποιεί τις εργασίες που αναφέρονται στα παραρτήματα II Α ή II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, ή να εξασφαλίζει ο ίδιος την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 8 της ως άνω οδηγίας.

2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305 της 7.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-397/02 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Cour d'appel de Bruxelles): Clinique La Ramée ASBL, Winterthur Europe Assurance SA κατά Jean-Pierre Riehl, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(Υπάλληλοι — Κοινωνικές παροχές — Υποκατάσταση των Κοινοτήτων στα δικαιώματα υπαλλήλου κατά τρίτου υπευθύνου ζημιολόγου γεγονότος)

(2004/C 262/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-397/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο), με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2002, που πρωτοκολλήθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης Clinique La Ramée ASBL, Winterthur Europe Assurance SA κατά Jean-Pierre Riehl, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. Rosas και S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta και K. Lenaerts, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 9 Σεπτεμβρίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 85α του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 2799/85 του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1985, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απονέμει στις Κοινότητες το δικαίωμα να λάβουν από τον τρίτο, υπαίτιο του θανάτου ενός υπαλλήλου, την επιστροφή του συνόλου της συντάξεως επιζώντος που καταβάλλεται στον επιζώντα σύζυγο, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 79 και 79α του εν λόγω ΚΥΚ, όταν ο νόμος που εφαρμόζεται στην απαίτηση αποκαταστάσεως της ζημίας προβλέπει ότι το δικαίωμα συντάξεως επιζώντος δεν έχει σχέση με την υποχρέωση του υπευθύνου της παράνομης πράξεως να αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία και η ζημία που υπέστη ο επιζών σύζυγος λόγω της απώλειας των εισοδημάτων της αποβιώσασας συζύγου είναι κατώτερη του ποσού της συντάξεως επιζώντος που του καταβάλλεται.

(¹) ΕΕ C 7 της 11.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-417/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/384/ΕΟΚ — Αναγνώριση πτυχίων αρχιτεκτονικής — Διαδικασία εγγραφής στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας — Υποχρέωση προσκομίσεως εγγράφου που να βεβαιώνει ότι ο σχετικός τίτλος εμπίπτει στο καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισεως)

(2004/C 262/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-417/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 19 Νοεμβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Πατακιά) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους Ρ. Jann, πρόεδρο τμήματος, Α. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts και Κ. Schieman (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: L. Hewlet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ελληνική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του προεδρικού διατάγματος 107/1993, της 22ας Μαρτίου 1993, και αποδεχόμενη ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, η εγ-

γραφή στο οποίο αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα στην Ελλάδα, αρνείται συστηματικά την εγγραφή κοινοτικών υπηκόων, κατόχων μη ελληνικών διπλωμάτων, τα οποία θα έπρεπε να αναγνωρίζονται δυνάμει της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη λήψη μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 7ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-456/02, Michel Trojani κατά Cente public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS) (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα διαμονής — Οδηγία 90/364/ΕΟΚ — Περιορισμοί και προϋποθέσεις — Πρόσωπο απασχολούμενο σε άσυλο αστέγων με αντάλλαγμα ωφελήματα σε είδος — Δικαίωμα σε παροχές κοινωνικής πρόνοιας»)

(2004/C 262/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-456/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Tribunal du travail των Βρυξελλών (Βέλγιο), με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2002 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Δεκεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της υποθέσεως: Michel Trojani κατά Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Ρ. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissechet και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), προέδρους τμήματος, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και Κ. Lenaerts, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: Μ. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: